

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: VK-10T/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010212
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6221010212.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Šulgana a prísediacich I. S.B. P. a E.. D. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. decembra 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný C. P. Z. R. Á. Č., nar. XX. XX. XXXX vo R. P., trvale
bytom U. J. XXX, občan SR,

je vinný, že

- v presne nezistenom čase, od presne nezistenej doby, najmenej od roku 2017 do 18.02.2020 s výnimkou obdobia od 19.03.2017 do 18.09.2017 kedy vykonával trest odňatia slobody v UVTOS Želiezovce, obdobia: od 02.01.2019 do 10.01.2019 kedy vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica: v byte na ul. Ž. Č.. X vo R.P. P. a inde spôsobil svojím mal. deťom W.. W... nar. XX.XX.XXXX a mal. D.. W., nar. XX.XX.XXXX, psychické a fyzické utrpenie biťím a údermi a to tak, že maloleté deti opakovane bil rukou po tele, opakovane ich bezdôvodne udieral opaskom, keď sa hrali, vulgárne im nadával a vyvolával v nich strach hrozbou bitky, mal. D.. W., nar. XX.XX.XXXX v kúpeľni bytu na ul.: Ž.L. 1vo R. P. opakovane vložil do vaničky so studenou vodou a nedovolil mu odtiaľ vyjsť, pričom ho počas toho ako musel zotrvať vo vaničke bil, presne nezisteného dňa v období od roku 2017 do septembra 2019 v bytovom dome na ul. Ž.Á. X vo R.L. P. potom, čo maloletého D.. W., nar. XX.XX.XXXX vyviedol na chodbu bytového domu kopol nohou maloletého D.. W.. ho do oblasti hlavy, následkom čoho maloletý upadol do bezvedomia a následne ho doniesol do bytu, čím svojich správaním ohrozil ich psychické a fyzické zdravie a v dôsledku jeho konania voči mal. W.. W.. nar. XX.XX.XXXX trpí známami neuroticizmu prejavujúcimi sa v nesústredenosti, negatívnom sebahodnotení, pociťovaní trápenia a starostí, disharmonickým vývinom ako reakciou na otcovo neprimerané agresívne správanie v rodine a známami adaptačných porúch, hlavne intrapsychickým napätím, pocitom nedostačivosti a neadekvátnosti a mal. W.. W.. trpí duševnou poruchou - zmiešané poruchy i správania a emócií v detstve, na ktorej spustení sa konanie obvineného mohlo podieľať ako jeden i zo spolupôsobiacich faktorov a v dôsledku jeho konania voči mal. D.. W., nar. XX.XX.XXXX trpí disharmonickým vývinom, destabilizovaným psychickým stavom, známami neurotického prežívania a subdepresívneho ladenia ako suicidálnymi myšlienkami, negatívnym sebahodnotením, sústavným pociťovaním starostí a trápenia, známami adaptačných porúch ako intrapsychické napätie, pocity insuficiencie a inadekvátnosti, pričom následky evidentne traumatizujúcich zážitkov sa môžu u mal. prejavovať vo forme pretrvávania neurotického prežívania a depresivity a prevzatia poruchových vzorcov správania, kde bez odbornej pomoci môže u mal. dôjsť k deformovaniu jeho psycho-sexuálneho vývinu, a nakoľko mal. detí W.. W., nar. XX.XX.XXXX, mal. D.. W., nar. XX.XX.XXXX, vyrastali v nevhodnom sociálnom prostredí, boli vystavené násilnostiam verbálnym aj fyzickým, ich vývin bol negatívne ovplyvnený a pokiaľ by deti zostali naďalej v spoločnej domácnosti v starostlivosti otca, mohlo by dôjsť k vážnemu psychickému a fyzickému narušeniu ich vývoja,

t e d a

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť

čím spáchal

zločin: týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a) Tr. zák.

za to sa odsudzuje

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) a m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň ruší výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/58/2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20. 10. 2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného pre zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, písmeno c, odsek 3 písmeno d Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Po vykonanom dokazovaní súd dňa 20.07.2022 rozhodol o vine a treste obžalovaného. Krajský súd uznesením sp. zn. 4To/127/2022 zo dňa 15.12.2022 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil na nové konanie. Súd po vrátení veci postupoval v súlade s pokynmi Krajského súdu a doplnil dokazovanie podľa návrhu strán.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že deti nebil. Za všetkým je jeho sestra, vždy keď má nejaký problém, je za tým ona. Zmanipulovala aj deti, lebo keď bol vo výkone trestu, jej syn žil s jeho družkou a mali spolu syna P.. Má svedectvo chlapca z detského domova, kde bol so W. a tam mu povedala, že ju to trápi, chce s ním komunikovať, ale má to zakázané. Svoje deti má rád, vybral si ich z domova, sociálka ich sledovala 8 rokov, žiadne týranie nezistili, ak bol nejaký problém, tak zo strany alebo jej družky. Svoje deti ľúbi, pokiaľ by ich neľúbil, nenechal by si P..

Svedok I. U. uviedol, že obžalovaný je kamarát, pozná ho od mala. Chodieval k nim asi 8 rokov dozadu, potom už k nim nechodil. Nikdy nevidel, že by deťom niečo chýbalo. Nevidel tam žiadne násilie. Občas na nich zakričal. Deti chodievali v čistom oblečení, žiadne modriny nevidel. Obžalovaný mal s nimi dobrý vzťah, mali sa radi. Bolo tam harmonické prostredie. Deti neboli hladné. S manželkou mali dobrý vzťah, občas sa pohádali. Príležitostne požíval alkohol, manželka málokedy. Nepočul, že by niekto povedal, že týral deti. O súde a o tom, čo je písané, vie od obžalovaného, ale nijako ho neovplyvňoval. Jeho dcéra mu povedala, že teta J. jej kupuje telefóny a núti ju, aby išla na políciu a tam povedala, že ju otec bije. Potvrdil mu to potom aj D.. V rámci doplneného dokazovania uviedol, že trvá na svojej výpovedi, ktorú urobil pred súdom. Ja som bol so v Detskom domove v Chrastinciach, aj v škole vo Veľkej Čalomiji. V Chrastinciach mu W. povedala, že bola pod nátlakom, že si to vymyslela. Nepovedala mu kto na ňu tlačil. S obžalovaným alkohol v tom čase nepožíval, bol malý chlapec. V detskom domove bola W. normálna, aktívna. Nevšimol si, že by bola v strese. Žiadne zranenie si u nej nevšimol. Nestťažovala si ani na otca, ani na mamu. Nikdy nepovedala, že má z otca strach, alebo depresie. D. je veľmi živý, hyperaktívny. Občas sa s niekým pochytil. Videl, že niekoľkokrát spadol, mohol mať z toho modriny.

Svedok D. U. uviedol, že s obžalovaným nemá dobrý vzťah, nemá však dôvod sa mu mstiť. Obžalovaný sa o rodinu snažil starať. Chodil po fuškách, aby zarobil. Nevidel, že by deti boli hladné, že by žobrali, alebo vyberali kontajnery. Bývali vedľa seba v období 2014 až 2018, môže sa vyjadriť len k tomuto obdobiu. Deti boli čisté, hygienicky založené. V tom čase bol C. doma málo, často bol vo výkone trestu. Deti mu nepripadali týrané. Nevidel, že by sa C. správal voči deťom neprimerane. Jeho správanie

nevybočovalo od ostatných. V bytovke sú ďaleko horšie prípady. Nezachytil, že by sa deti sťažovali na týranie. C. si vypil, ale pili obaja aj s manželkou. Pokiaľ by boli deti týrané, mali by byť zbité, hladné, smädné a to nevidel. Obžalovaný nie je bez chyby, ale pri všetkom, čo sa mu stalo, vždy bola nejakým spôsobom J.. Do rodiny chodili často aj sociálni pracovníci a pokiaľ by deti boli týrané, tak by si to boli všimli.

Svedkyňa C. G. uviedla, že obžalovaný je bývalý druh jej dcéry. V minulosti mali spolu dobrý vzťah. O deti sa staral, chodil na fušky, brigády, mali všetko čo potrebovali. Deťom neubližoval, občas ich zbil. Nevidela, že by deti trestal tak, aby upadli do bezvedomia, že by si hľadali stravu a oblečenie v kontajneroch. Nebol na to dôvod, deti boli ošatené a syté. Deti k nej chodili každý deň, na nič si nesťažovali, nič na nich nevidela, hladné neboli, bývali v jednej bytovke. V dome boli šváby, striekalo sa to, ale bolo to v celom dome. Žiadne hľadavce tam neboli. Obžalovaný si vypil, ale keď šiel do práce nepil. Aj keď si vypil mal dobrú povahu. Aj dcéra si vypila, pili asi rovnako.

Svedkyňa I. J. A.Á. uviedla, že obžalovaný je jej brat, majú dobrý vzťah. Pravda je to, čo vypovedala na hlavnom pojednávaní. Keď vypovedala na polícii bola v zlom psychickom stave. Pokiaľ bol brat doma a nebol vo výkone trestu, staral sa o deti dobre. Chodil do roboty, zlé to bolo, keď bol vo výkone trestu, nebohá švagriná sa o deti nestarala, aj dva dni nebola doma, ona volala sociálnu pracovníčku, deti sa u nej často stravovali. Keď bol brat doma stávalo sa, že deťom varil on, ona mu vypomáhala. Dala mu potraviny aby mohol deťom uvariť, pretože švagriná peniaze minula na alkohol. Nevidela, že by deti bil, on mal svoje deti rád. Problémy boli so synom D., ktorý sa nevedel zaradiť medzi deti a robil im zle. Brat to mal ťažké, keď prišiel z roboty, nevedel čo má skôr robiť, či ísť nakúpiť, variť. Švagriná bola opitá, nebolo navarené, nakúpené, deti boli vonku aj keď bolo veľa hodín, špinavé, chodieval k nej, aby mu pomohla. Bola rada, že sa zmenil, že prestal vo väčšej miere požívať alkohol a staral sa. Má skúsenosti s tým, že obe deti si vymýšľali. Deti otca chválili a sťažovali sa na mamu. V rámci doplneného dokazovania uviedla, že na úrad nepísala, ale z úradu chodili často, pretože W. nebola často doma a nestarala sa o deti. Deti boli viac v škole, pretože chodili na internát, C. sa staral viac ako matka. Rodina fungovala lepšie keď bol doma. Deti neovplyvňovala, nemala na to dôvod. Aj im verila, pretože dospelý decku uverí. Pokiaľ ich matka žila, sťažovali sa, že sa otec o mamu nestará. W. jej povedala, že otca nechce, pretože on je na vine, že mama zomrela. W. mala svojho otca rada, D. menej, ale boli prítom, keď im mama zomrela, videli ako ju oživovala. W. na otca predtým nič nehovorila, s D. bol vždy problém, on si zvykol aj vymýšľať. Trvá na dôvodoch zmeny výpovede, ako uviedla. Brat ju neovplyvňoval.

Svedkyňa P. E. uviedla, že sa stará o dcéru obžalovaného C.. Bývala v tom dome niekedy v rokoch 2005 až 2008, vtedy sa o deti staral, chodil na brigády, kupoval im čo bolo treba, niekedy si vypil, ale žiadne problémy neboli, nebol konfliktný. Neskôr počula, že jeho družka W. pije a nestará sa o deti. Keď W. zomrela, na druhý deň zobrala C. k MUDr. Krnáčovej, mala zapareniny po celom tele s pľuzgiermi. Na chrbte mala vypáleniny od cigarety. S deťmi sa stretávala, nesťažovali si na otca, viac si sťažovali na matku. Nevidela, že by deti dlhodobo hladovali.

Svedkyňa Q. Q. uviedla, že obžalovaný je jej bratranec. Boli aj susedia, bývali tam asi 8 rokov, odsťahovali sa pred dvomi rokmi. C. sa staral, chodil do roboty, bol viac v robote ako doma, W. si vypila, preto sa hádali. Občas deti zbil, ale to bolo len také výchovné, nevidela, že by im tiekla krv, alebo mali modriny. S deťmi sa stýkala, na otca sa nikdy nesťažovali. Deti pri kontajneroch videla, vraj vysypávali veci z kontajnerov. Nevidela, či hľadali stravu. Nesťažovali sa, že boli hladní.

Svedok S. P. uviedol, že obžalovaný je jeho strýko. Spolu s družkou sa stará o jeho dcéru C.. Bývali v jednom dome asi 3 roky, od roku 2014 do roku 2017. Pokiaľ tam býval, nevšimol si, že by deti týral, chodievali spolu aj na fušky. Nepočul od nikoho, že by C. deti týral. Prvýkrát o tom počul na súde, keď im zverili C. do starostlivosti.

Svedok E. Q. uviedol, že je krstným otcom jeho detí W. a D.. Vie zhruba o čo ide, písal si so W.. V rodine bolo všetko v poriadku pokiaľ bol C. doma. Deťom nič nechýbalo, aj on im vypomáhal. Pár mesiacov u nich aj s bývalou ženou býval. Všetko bolo v poriadku, všetko fungovalo. Deti aj J. T. si navymýšľali. Nevidel žiadne nevhodné správanie voči deťom. Oblečenia mali dosť a bolo čisté. Žiadne zranenia si na deťoch nevšimol. Deti chodili na internát, vždy v piatok prišli domov. Pokiaľ by boli zranené, na internáte by si to všimli.

Svedkyňa E.. E. T. uviedla, že pracuje ako sociálna pracovníčka na úrade práce a chodievala do rodiny obžalovaného asi 2x mesačne na polhodinu podľa potreby. Návštevy prebiehali cyklicky, ale nie v pravidelných intervaloch. Začala chodiť koncom roku 2017, obžalovaný bol vtedy vo výkone trestu. W. W. mala problém s alkoholom, ale žiadne závažné skutočnosti v rodine neboli zistené. Chodievala tam do času pokiaľ W. W. nezomrela a deti boli umiestnené do ústavu. Keď sa mal obžalovaný vrátiť z výkonu trestu, W. mala obavy, pretože čakala dieťa s iným mužom, ale obžalovaný to prijal v celku pokojne, dokonca bol pri pôrode malého P.. Všimla si, že W. (matka) mala niekedy modrinu. Tvrdila, že spadla. Na deťoch žiadne znaky násillia nevidela, nikdy sa na to nesťažovali. S D. boli problémy v škole. Deti komunikovali, neboli zamĺknuté ako deti v podobných prípadoch. Doma sa s nimi vídavala málo pretože bývali v škole a potom navštevovali internátnu školu v Čalomiji. Za deťmi chodili do školy, nikdy sa na nič nesťažovali. Základné potraviny v rodine vždy boli. Deti mali ošatenie, špinavé nechodili. Pri návštevách komunikovali aj so susedmi najčastejšie s pani A., pretože deti sa u nej často zdržiavali. Sťažovala si na W. W., že býva pod vplyvom alkoholu a nestará sa o deti. S hygienou to bolo slabšie, pretože v celom dome sú šváby. Deti mávali aj vši nosili to zo školy. W. s deťmi k lekárovi chodievala, ale ako vyplýva z lekárskej správ bývali veľmi málo choré. Pri návštevách obžalovaného nestretávala, pretože chodieval robiť, deti ho nespomínali. Všimla si, že po jeho návrate z výkonu trestu sa finančná situácia zlepšila. Nevšimla si žiadnu zmenu k horšiemu, nevšimla si, že by deti mali z otca strach. Až neskôr, keď matka zomrela, deti začali odmietať kontakt s otcom. Až pri výsluchu D. spomínal, že ho otec nechal sedieť v studenej vode a raz zo zbil tak, že odpadol. Potvrdila to aj sestra W.. Vraveli, že chodili zháňať potraviny po kontajneroch, ale ona ich nevidela. Keď prišli do rodiny, nemala pocit, že trpia hladom. Do domu na Ž. K. chodila ku viacerým rodinám, ale život v rodine obžalovaného sa nevymykala z priemeru ostatných rodín. Ani jeho partnerka W. W. si na nič nesťažovala. Pokiaľ deti nemajú viditeľné zranenia, je veľmi ťažké zistiť, či sú týrané. Deti z takýchto rodín im o tom nerozprávajú, nemôže to preto jednoznačne vyvrátiť ani potvrdiť.

Svedok E.. Q. T. uviedol, že pracuje ako pracovník sociálno-právnej ochrany na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Šetrenie v rodine vykonávali od roku 2018 do roku 2020-2021. Chodievali do rodiny obžalovaného každé 2 týždne bez ohlásenia, pretože jeho deti boli monitorované. Rodina žila na Ž. K., bytové podmienky tam boli také aké boli. Počas návštev nikdy nezaznamenal, že by boli deti zanedbané. Mali dostatok stravy a hygiena bola na primeranej úrovni. Deti nejavili žiadne znaky týrania. Družka obžalovaného javila, ale riešiť to nechcela. Deti sa im s ničím nezverili, boli uvoľnené, spontánne. Viedli s nimi bežné rozhovory v domácnosti, chodili za nimi aj do školy, nič nezistili, nevšimol si na nich žiadne zranenie. K psychickému týraniu sa vyjadriť nevie, to by si nevšimol, ale znaky fyzického týrania nevidel. Pokiaľ by mali podozrenie na spáchanie trestného činu „deti vyzliekajú“. Otec nebol vždy pri návšteve doma, pretože chodil aj do práce.

Svedkyňa E.. I. Z., uviedla, že Mesto Veľký Krtíš bolo určené za príjemcu dávok rodiny obžalovaného. Z dávok vyplácali byt, v ktorom bývali. Nespomína si presne koľko krát v uvádzanom období bola na návšteve v rodine. Určite vie, že tam bola v roku 2018, keď sa narodil P.. Žiadne závažné nedostatky pri návštevách nevidela. Videla aj deti. Nevidela, že by boli zbité. Deti stretávala viac v rámci voľného času. Pôsobili normálne, boli čisté. Deti nikdy nevidela špinavé. V rodine boli zásoby potravín, vždy mali navarené a bolo tam čisto. W. W. mala problémy, ale doobeda fungovala normálne. Nevšimla si ani náznak, že by deti hladovali, alebo aby boli týrané.

Svedkyňa E.. I. B. uviedla, že pracovala ako psychológ v internátnej škole a pozná W. W. ml.. O rodine sa rozprávať nechcela, akurát si posťažovala na mladšieho brata. Nemôže preto potvrdiť ani vyvrátiť, či sa otca bála, či bola týraná. Bolo vidieť z akého je prostredia, ale žiadne vypuklé problémy viditeľne hneď u nej nezistila. Oproti iným deťom chodila pekne a čisto oblečená. Slabšia bola domáca príprava na vyučovanie. Nevšimla si, že by sa bála ísť domov. Na odhalených častiach tela si žiadnu modrinu nevšimla. Nedostala sa k nej žiadna sprostredkovaná informácia od iných detí, že by bola W. týraná. Deti sa v pondelok zväžali školským autobusom, prezliekali sa do čistého oblečenia, čistili sa im vlasy, pretože niektoré boli zo zanedbaného prostredia. Deti boli stále pod dozorom. D.P. spoznala až teraz v detskom domove. Predtým s ním do styku neprišla.

Svedkyňa W. U. uviedla, že pracuje ako pomocná vychovávateľka ZŠ Veľká Čalomija. Pracuje na internáte s deťmi, ktoré sú tam ubytované od pondelka do piatka. W. W. a D. W. pozná, W. nastúpila 1.9.2017 a D. v roku 2019. Vždy v pondelok ich vozili z Krtíša. Jej úlohou bolo skontrolovať deti pred nástupom do mikrobusu, či nemajú nejaké kožné choroby, či nie sú zavšivavené, alebo či nie sú

veľmi znečistené. Pokiaľ by tomu tak bolo, nechali by ich doma. Chcela, aby si vyhrnuli tričko a tak to kontrolovala. Dôslednejšia kontrola bola na internáte. Dohliadala na nich aj keď sa sprchovali. Mala na starosti dievčatá, kolega chlapcov. U W. si niekedy všimla modriny, nebolo to vždy a neboli nejaké veľké. Povedala im, že buď spadla, alebo sa hrala s deťmi. Bolo to len niekedy a boli to také modriny ako mávali aj ostatné deti. Pokiaľ mala nejaké podozrenie, alebo videla nejakú väčšiu modrinu, zapísala to do zošita a nahlásila sociálnemu pracovníkovi Z.. U W. raz videla väčšiu modrinu, ktorú zistila po jej príchode z domu, tak to zapísala. Zapísala modriny aj u iných detí. Modriny a zranenia, ktoré deti utrpia v zariadení sa zapisujú. Vznikajú aj pri hre. W. nikdy nepovedala, že ju otec alebo mama bijú. Raz povedala, že otec je prísny, nič viac. Veľmi sa nezdôverovala, bola uzavretá. D. bol veľmi hyperaktívny, nezdôverateľný, bil sa s chlapcami. Žiadnu nervozitu v piatok, keď mali ísť domov, u nich nevidela. Oni sa domov tešili. Žiaden strach u nich nevidela. Nemala pocit, že by mali byť týrané. V internáte boli do roku 2020.

Svedok L. E. uviedol, že pracuje na internátnej škole Veľká Čalomija ako nočný vychovávateľ. Po príchode detí na internát v pondelok vykonáva hygienickú kontrolu. Dôslednú kontrolu robí v pondelok večer pri sprchovaní. Všima si, či dieťa nie je zranené, či nemá modriny. Pokiaľ vidí nejaké zranenie, alebo modriny, oznámi to kolegyni a zapíše to do zošita. Pokiaľ si vedia vznik modriny vysvetliť bežným pádom, nezapisujú, ale pokiaľ má dieťa modrinu v tvare pravítka, to zapíše. W. k ním prišla asi o 2 roky skôr. Povedala mu, že D. je veľmi zlý chlapec. Bol veľmi hyperaktívny, nedokázal chvíľu posedieť, do všetkého sa staral a miešal sa do všetkých konfliktov. Viac krát si všimol u neho modriny. Nahlásil som to pánovi Z., aj vedeniu školy. Nehlásil klasické modriny, ale také, kde mal podozrenie, že išlo o údery nejakým predmetom. Keď sa ho pýtal ako sa mu to stalo, hovoril: „hral som sa“, „spadol som“. Modriny u D. neboli nikdy v oblasti chrbta, vždy na zadku a stehnách. Pokiaľ mal dlhé nohavice dalo sa to zistiť len pri večernom sprchovaní. Nevylučuje, že modriny mohli vzniknúť aj inak. Deti D. nemali radi kvôli jeho hyperaktivite, často sa pobil. Z otca mal rešpekt, z mamy nie.

Svedok E.. L. Z. uviedol, že v minulosti pracoval na úrade práce a mal na starosti práve túto rodinu aj s kolegyňou W. Š.Ö.W., chodievali tam často, aj 2 krát do týždňa. Obžalovaný bol často pod vplyvom alkoholu, bol drzý, aj sa im vyhrážal. Už vtedy mali podozrenie na týranie, ale matka všetko poprela. Mali podozrenie, že ona bola bitá. Na úrade práce pracoval do roku 2016. Od 1.2.2017 nastúpil na základnú školu vo Veľkej Čalomiji. Situácia v rodine bola zlá aj finančne, mesto bolo osobitným príjemcom dávok. Deti mali vymeškaných veľa hodín, preto boli umiestnené do Internátnej školy do Veľkej Čalomiji. V tom čase tam pracoval ako sociálny pedagóg. U D. si všimli, že mal na chrbte a na nohách pásové podliatiny ako keby ho niekto zbil palicou. Oznámil mu to vychovávateľ. Nepamätá sa už presne aké opatrenia s riaditeľom urobili. Bolo to už dávno, ale vie, že keď zomrela ich matka a otec bol vo výkone trestu zobrala si ich k sebe teta. Približne v tomto období sa opäť objavilo podozrenie z týrania, nevie presne, či v tom čase ešte bol otec doma alebo bol vo výkone trestu, ale asi vo výkone trestu. Podozrenie oznámil sociálnej kuratele. D. bol problémový, jeho správanie bolo narušené. Musel zažiť niečo ťažké. Nevie, či bol u neho zistený syndróm týranej osoby. Toto bolo jediný krát počas jeho pôsobenia v Čalomiji. Ale ešte počas pôsobenia na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny mali podozrenie, že D. bol bitý. D. mal raz na tvári odtlačok ako keby od facky. Nespomína si, či to bolo v čase, keď chodil do rodiny z úradu práce alebo v čase keď pôsobil v Čalomiji. U W. skôr nie. Aj sa priznala, že ju mama zbila, ale nikdy to nebolo také, že by mala viditeľné modriny. D. na neho pôsobil ustráchaným dojmom. W. to znášala celkom dobre. Deti s radosťou nastupovali do autobusu keď sme po nich prišli. Horšie to bolo pri návrate domov v piatok. Viditeľne sa domov netešili, ešte horšie to znášali keď ich mala v opatere teta. Deti sa mu nezdali podvyživené. Odkedy bolo mesto osobitným príjemcom dávok situácia sa zlepšila, mali uvarené, upratané. Keď pôsobil v Čalomiji, nedostatky nevidel. Stalo sa, že vybehol aj do bytu a matka detí mala vzorný poriadok. Nemyslí si, že v tom čase deti doma hladovali. Nepočul, že by deti žobrali, alebo vyberali kontajnery. V Ž. bývala aj ich stará matka, a deti boli často u nej. Keď bol v Čalomiji tak niečo také počul. Videl, že deti a ich matka nosili značkové topánky a tepláky, zdalo sa mu to divné a W. (matka) mu povedala, že keď videla ako niekto také vyhodil, tak D. dala do kontajnera, aby tie veci vybral.

Svedkyňa E.. W. Š. uviedla, že s obžalovaným prišla do styku v období 2013 - 2016. S pánom Z. boli sociálni pracovníci. Chodievali do rodiny podľa potreby zhruba 1 krát za týždeň, zameriavali sa na to, či majú navarené a upratané. Deti boli čisté, boli v poriadku. Neskôr sa pýtala na rodiny, ktoré mala predtým na starosti, ako to tam vyzerá. Dozvedela, že pani W. zomrela. Nepočula, že by sa s deťmi zle nakladalo, alebo by strádali.

Svedok E.. D. H. uviedol, že W. W. pozná z pôsobenia vo Veľkej Čalomiji. V roku 2019 - 2021 bol ich vychovávateľom v Chrastinciach. D. bol ťažšie zvládnuteľný, so W. nebol problém, tá bola svedomitá. Nepamätá sa, že by sa počas jeho pôsobenia vyskytli nejaké informácie, že deti boli týrané. V Chrastinciach sa u D. prejavili poruchy osobnosti. Nevie o tom, že by mal D. nejaké zlé spomienky na domov. D. sa nezveroval, nikdy si nesťažoval, buď sklonil hlavu a nič nepovedal, alebo povedal len, že má rád mamu. Od iných detí počul, že D. bol doma nezvládnuteľný, preto ho priväzovali k radiátoru. Nevie kto ho priväzoval a či tie informácie boli pravdivé. Až neskôr sa dopyčul, že existuje podozrenie, že bol doma týraný. Večer pri sprchovaní sa kontroloval telesný stav. Nepamätá sa, že by mu hlásili podozrivé modriny. Pokiaľ by takéto informácie mal, určite by to nahlásil. Nikdy sa nesnažili nič zakryvať. Oznámili každé podozrenie z týrania alebo sexuálneho zneužívania.

Súd ďalej vykonal aj ďalšie dôkazy tak ako je uvedené v zápisniciach o hlavných pojednávaniach.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia jednotlivo i v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.. Po vykonaní dokazovania súd konštatuje, že obžalovaný sa čiastočne dopustil skutkov uvedených v obžalobe.

Obžalovaný vinu popiera, usvedčený je však predovšetkým výpoveďou maloletých detí, ktoré boli vypočuté v prípravnom konaní a súd vykonal aj ich výsluch v detskom domove v B.. Obe deti, W. aj D. detailne a zhodne opísali konanie obžalovaného voči nim. Z výpovedi je zrejmé, že obžalovaný deti bil, najmä k maloletému D. sa správal nepríjemne. Deti sa ho báli. Zhodne vypovedala aj I. J. A. v prípravnom konaní. Vtedy uviedla, že maloleté deti bil skoro každý deň, deti si hľadali jedlo po kontajneroch a o deti sa nestaral. Nič im nekúpil, radšej si kúpil alkohol, ktorý požíval takmer denne. K lekárom s deťmi nechodil a tvrdila, že týral celú rodinu. Na hlavnom pojednávaní však svoju výpoveď zmenila. Napriek opakovanému výsluchu sa nepodarilo jednoznačne preukázať, ktorá výpoveď, resp. aká časť pôvodnej výpovede je pravdivá. Tvrdenie svedkyne o zlom psychickom stave počas výsluchu pred políciou súd síce nespochybňuje, avšak poukazuje na poučenie, kedy svedkyňa neuviedla, že by nebola schopná výsluchu, alebo je pod vplyvom liekov. V konkrétnom prípade nešlo o jednu konkrétnu vec, resp. situáciu, ktorá by bola inak reprodukovaná, ale o celú výpoveď, ktorá je diametrálne odlišná od výpovede na hlavnom pojednávaní. Aj v prípade zlého stavu a nakopených problémov je pre súd ťažko pochopiteľná takáto zmena. Do úvahy tak pripadá úmyselné klamstvo v jednej z dvoch výpovedí. Súd poukazuje aj na možný motív svedkyne A., keď obžalovaný v minulosti zviadol jej syna k protiprávnemu konaniu (za čo bol syn svedkyne podmienene odsúdený a neskôr mu bol trest premenený) a v čase odňatia slobody obžalovaného syn svedkyne zviadol družku obžalovaného následkom čoho porodila syna P.. Je možné, že svedkyňa sa dostala pod tlak rodiny (obžalovaný, matka, bratia) a svoju výpoveď pod takým tlakom zmenila. Tomu by napovedalo aj jej vyjadrenie na hlavnom pojednávaní, že sa bratovi ospravedlnila. Pokiaľ ide o výpoveď jej druhá D. T. st., ktorá je v súlade s jej výpoveďou v prípravnom konaní, tu súd poukazuje, že svedok je v ťažkom zdravotnom stave odkázaný na starostlivosť svedkyne, čiže tá má možnosť ovplyvňovať jeho výpoveď. Takže pokiaľ súd z obsahu spisu pôvodne považoval výpoveď svedkyne A.Z. a jej druhá priam za kľúčové, po zhodnotení ostatných výpovedí je nútený konštatovať, že tieto výpovede je nutné hodnotiť v kontexte s ostatnými výpoveďami. Pokiaľ obžalovaný uviedol (rovnako ako niektorí svedkovia), že za všetkým je jeho sestra, ktorá deti zmanipulovala, súd poukazuje, že výsluch poškodených sa uskutočnil až v čase, keď deti už neboli v starostlivosti svedkyne A., ale v detskom centre v B., kedy už neboli pod jej vplyvom a mohli slobodne vypovedať. Nepreukázalo sa tvrdenie obžalovaného, že maloletá W. sa mala priznať, že klamala a ovplyvnila ju teta. Svedok U. uviedol, že mu „povedala, že teta J. jej kupuje telefóny a núti ju, aby išla na políciu a tam povedala, že ju otec bije. Potvrdil mu to potom aj D.“ To, že podnet vyšiel od svedkyne A.Z. je zrejmé a pokiaľ chcela, aby deti vypovedali, nie je to nič závadné. Absolútne z toho nevyplýva, že ich nútila klamať, najmä v kontexte s vykonaným dokazovaním. Nepodarilo sa objasniť rozpory medzi výpoveďami poškodenej W. a svedka U., ktorý zotrval na svojich vyjadreniach, pretože výsluch poškodených na súde s konfrontáciou psychológ neodporúčal.

Za závažné svedectvo súd považuje výpoveď svedka L. E., pomocného vychovávateľa v Základnej internátnej škole, ktorú navštevovali maloleté deti a ktorý si všimol na maloletom modriny a taktiež aj deklaroval, že modriny si všimla aj jeho kolegyňa na maloletej W.. Rovnako maloleté deti chodili do školy s vecami, v ktorých boli šváby a viackrát prišli aj zavšivavené. Na druhej strane, ale súd poukazuje, že svedkyňa U. si všimla podozrivú modrinu len raz. Ostatné modriny boli bežné ako u

ostatných detí. Z vykonaného znaleckého dokazovania (PhDr. Halašová - ZP č. 14/2021) síce vyplynulo, že všeobecná a konkrétna vierohodnosť poškodených je znížená, avšak sklon k vedomému klamstvu nebol zistený. Taktiež má súd preukázané, že deti mali z otca strach (W. "...otec je zlý, z otca má najväčší strach, pri pomyslení naňho sa celá trasie.", č. 36 Znal. pos.). Z citovaného znaleckého posudku je zrejmé, že následky evidentne traumatizujúcich zážitkov (fyzické a psychické trápenie v podmienkach materiálnej deprivácie) sa môžu u maloletých prejavovať vo forme pretrvávania neurotického prežívania a depresivity a prevzatia poruchových vzorcov správania (násilné správanie alebo submisivita podľa intuitívneho zhodnotenia situácie) v prípade nedostatku korektívnej skúsenosti aj celoživotne.

Zo znaleckého posudku MUDr. Stanovičovej vyplýva, že deti boli nedostatočne živené, C. nechodila na preventívne prehliadky. Ich vývin bol negatívne ovplyvnený nevhodným sociálnym prostredím pri nedostatočnej výžive a s verbálnymi a fyzickými násilnosťami. Pokiaľ by ostali v starostlivosti otca, mohlo by dôjsť k vážnemu psychickému a fyzickému narušeniu ich vývoja. Na druhej strane má súd preukázané, nielen výpoveďami susedov a príbuzných, ale aj výpoveďami sociálnych pracovníkov, že rodina mala vždy základné potraviny. Bolo tomu tak pred sledovaným obdobím aj počas neho. S výnimkou znaleckého posudku nebolo ničím iným a žiadnym svedectvom potvrdené, že deti hladovali a museli žobrať. Takáto vec by sa v malom meste neutajila, aby o tom nevedeli pracovníci ÚPSVaR Veľký Krtíš (zvlášť, keď sídlo úradu je na dohľad od bydliska poškodených) a zamestnanci Mesta. Ako súd z výpovedí zistil, v lokalite spoľahlivo funguje „oznamovací“ systém, avšak s malou hodnovernosťou. Súd podotýka, že znalecký posudok bol vyhotovený vo februári 2021 a skutok v obžalobe je ukončený dňom 18.02.2020 a znalkyňa vychádzala len zo zdravotnej dokumentácie. Súd poukazuje, že maloleté deti P. a C. boli v celodennej starostlivosti matky (nenavštevovali žiadne predškolské zariadenie), preto ich stravovanie mala fyzicky zabezpečovať najmä matka (pripraviť jedlo, ponúknuť, nakŕmiť...). Pokiaľ znalkyňa v znaleckom posudku dospela k záveru, že deti D., P. a C. boli nedostatočne vyživované, súd je toho názoru, že pokiaľ by išlo o úmyselné odopieranie stravy, musel by byť podobný záver aj u W., keďže ide o jednu rodinu. Súd si taktiež nevie predstaviť situáciu, že stará matka býva v rovnakom dome a nechá hladovať svoje vnúčatá. Stará matka naopak uviedla, že deti k nej chodili a nevidela ich žobrať, alebo vyberať jedlo z kontajnera, mali tak možnosť stravovania aj u nej. Je však možné, že hoci deti stravu mali, mohlo ísť o potraviny s nižšou nutričnou hodnotou, resp. lacnejšie a menej kvalitné, čo však vyplýva z ich finančnej situácie, nemožno ho preto trestať za nedostatočný príjem. Všetci svedkovia, vrátane sociálnych pracovníkov uviedli, že situácia v rodine (zabezpečenie, fungovanie...) bola výrazne lepšia, keď bol obžalovaný doma a nie vo výkone trestu. Predmetom konania nie je pracovná morálka obžalovaného, súd však má preukázané, že obžalovaný sa snažil získať prostriedky prácou, hoci nepravidelnou. Nepodarilo sa preukázať, že obžalovaný odopieral, resp. nezabezpečil stravu pre maloleté deti.

Taktiež má preukázané, že obžalovaný požíval v značnej miere alkohol, kedy sa jeho správanie zhoršilo a s čím pravdepodobne súvisia aj ataky na deti. Nebolo však preukázané fyzické násilie spôsobené deťom P. a C. obžalovaným. U C. boli zistené zapareniny v oblasti genitálií a konečníku, čo môže svedčiť o nižšej hygiene, ale môže to byť aj prejavom zvýšenej citlivosti na vznik zapareniny. Zo zdravotnej dokumentácie neboli potvrdené iné zranenia (popáleniny od cigariet). Žiadnym spôsobom nebolo preukázané neprimerané zaobchádzanie voči maloletým P. a C.. Nie je možné ani jednoznačne tvrdiť, že deťom bola odopieraná zdravotná starostlivosť obžalovaným. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že zdravotná starostlivosť bola zanedbaná u C. (nechodila na preventívne prehliadky, nepodávali jej vitamín D...), avšak upozornenia a predvolania boli zasielané matke maloletej a nie obžalovanému, ktorý o tom ani nemusel vedieť, keďže chodil na brigády.

Je všeobecne známe, že bytový dom, v ktorom rodina bývala bol nižšieho štandardu. To, že sa u deti vyskytli vši, nepovažuje súd za žiadnu tragédiu ani trestný čin. Tieto cudzopasníky môžu získať aj deti s vysokým hygienickým štandardom pri kontakte s inými deťmi či už v škole, alebo pri hre. Nie je preto jednoznačne preukázané, kde sa nakazili (doma, v autobuse, škole, internáte...). Pokiaľ ide o šváby, ktorými mala byť zamorená celá bytovka, je predovšetkým v kompetencii správcu domu a majiteľa (Mesto VK) zabezpečiť účinný postrek proti hmyzu. Nie je preto možné konštatovať, že deťom nebola zabezpečená dostatočná hygiena. Z výpovedi svedkov naopak vyplynulo, že rodina sa snažila v rámci možnosti udržiavať byt v čistote a poriadku. Nebolo preukázané, že by deti chodili dlhodobo v špinavých veciach (s výnimkou momentálneho zašpinenia, napr. pri hre). Výpoveď svedka E.. Z. objasnila aj okolnosti vyberania oblečenia z kontajnerov, kde sa nejednalo o nutnosť z nedostatku ošatenia, ale o snahu získať kvalitnejšie oblečenie (D. do kontajneru dala matka, aby vybral značkové kusy).

Po vykonanom dokazovaní súd považuje za preukázané, že konanie obžalovaného vykazovalo znaky protiprávnosti, avšak nepodarilo sa preukázať všetky tvrdenia obžaloby. Súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil fyzického násillia voči synovi D. a dcére W.. Poukazuje najmä na výpoveď svedkov E., U. a E.. Z., ktorí si všimli zranenia na tele detí. Svedkyňa uviedla, že u W. si všimla podozrivú modrinu, ktorú zapísala, len raz. Podľa výpovedí svedkov mal D. modriny ako keby ho niekto zbil palicou, alebo opaskom. Podľa popisu svedkov nie je možné takéto modriny utrpieť pri hre. Súd prihliadol v tejto súvislosti najmä na výpoveď svedka E.. Z. vzhľadom na jeho mnohoročnú prácu v zdravotníctve. Prítomnosť fyzického násillia v rodine má súd preukázanú okrem výpovedi maloletých aj výpoveďami svedkov, ktorí uviedli, že ich matka W. vykazovala znaky týrania a boli na nej zreteľné znaky fyzického násillia. Aj stará matka uviedla, že C. deti občas zbil. Z výpovedi svedkov má súd preukázané, že deti mali z obžalovaného strach a viac sa tešili na internát ako domov. Súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku PhDr. Halašovej. Súd dospel k záveru, s prihliadnutím na konštatovanú zníženú vierohodnosť, že skutky, ku ktorým sa W. a D. vyjadrili sa stali, ale sporná je ich početnosť a intenzita. To znamená, že keď napr. uviedli, že vyberali veci z kontajnera, bola to síce pravda, ale vytrhnutá z kontextu. Tak tomu pravdepodobne bolo aj s častým bitím. Bitky sa stali, ale nepodarilo sa preukázať, že sa tak dialo sústavne, resp. neostali po nich stopy (s výnimkou zaznamenaných modrín). V tejto súvislosti súd považuje za pravdivé aj tvrdenia D. (potvrdené W.) o ponáraní do vaničky so studenou vodou a kopanci do hlavy s bezvedomím. Súd nepovažuje za pravdepodobné, že by si to deti vymysleli. Súd sa s takouto praktikou doposiaľ nestretol, považuje ju za odsúdeniahodnú a z hľadiska početnosti za výnimočnú, preto nepredpokladá, že by si maloleté deti dokázali takýto príbeh vymyslieť. Táto úvaha súdu je podporená aj vyjadrením znalkyne, že deti nemajú sklon k vedomému klamstvu. Je možné polemizovať vzhľadom k vyššie uvedenej zníženej vierohodnosti o početnosti ponárania a dobe zotrvania v studenej vode, ale o reálnom základe ich tvrdenia súd pochybnosti nemal. Taktiež je toho názoru, že deti mohli utrpieť psychickú ujmu spôsobenú správaním obžalovaného pod vplyvom alkoholu, či už bitím alebo hrozbou bitky. Takéto správanie bolo spôsobilé vyvolať u detí strach. Pokiaľ však ide o dve menšie deti P. a C., nebolo preukázané, že by ich bil a hrozbu bitkou, vzhľadom k ich veku si súd nevie predstaviť.

Súd nemohol opomenúť podstatnú skutočnosť. Počas celého sledovaného obdobia žila s rodinou aj matka maloletých W. W. st., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX. Matka maloletých nikde nepracovala, starala sa o deti, najmä o P. a C.. Súd je toho názoru, že pokiaľ bola zanedbaná hygienická a zdravotná starostlivosť o tieto deti, zanedbala ich predovšetkým matka a nie obžalovaný. Pokiaľ obžaloba uvádza, že starostlivosť o maloleté deti P. a C. zabezpečovala maloletá W., súdu vzhľadom na doposiaľ uvedené sa nepodarilo hodnoverne preukázať mieru tejto starostlivosti. Poukazuje však na skutočnosť, že považuje za normálne, prirodzené a bežne sa vyskytujúce, že staršie deti pomáhajú so starostlivosťou o mladších súrodencov. V tejto súvislosti súd poukazuje na zníženú vierohodnosť maloletej, následkom čoho sa nepodarilo ustáliť, či išlo o starostlivosť nad obvyklú mieru a na druhej strane poukazuje, že o deti sa mala starať ich matka. Obžalovaný sa snažil pracovať a pri jeho návrate z práce už deti mohli spať. Súd si nevie predstaviť kombináciu osobnej starostlivosti o dve malé deti s prácou mimo domu.

Súd tak považuje za preukázané, že obžalovaný týral blízke osoby. Obžalovaný sa sčasti dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Nepodarilo sa však preukázať závažnejší spôsob konania. Súd považuje za preukázané, že konania sa dopustil len voči 2 deťom - W. a D.. Taktiež nie je preukázané, že skutku sa dopúšťal po dlhší čas. Obžaloba je veľmi nekonkrétne a nie je preukázaný trvalý charakter týrania. Jednoznačne preukázaný je jeden prípad podozrivých modrín, ponáranie do vaničky a kop do hlavy. Chýba však čo i len približné vymedzenie času. Nie je tak zrejmé, či k protiprávnemu konaniu došlo v priebehu týždňa, mesiaca alebo viac ako 6 mesiacoch (čo by naplňalo kvalifikáciu po dlhší čas). Obžaloba síce ohraničila dobu protiprávného konania, tá však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, je zrejmé, že skutok sa stal niekedy v tomto období, avšak bez preukázaného opakovania. Ani po výsluchoch svedkov v rámci pôvodného a aj doplneného dokazovania sa nepodarilo ustáliť začiatok a koniec páchania trestnej činnosti. Preukázané je len, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti, avšak bez bližšieho časového určenia. Súd preto v zmysle zásady in dubio pro reo rozhodol, že sa nepodarilo preukázať, že sa obžalovaný skutku dopúšťal po dlhší čas. Súd tak neprijal právnu kvalifikáciu obžaloby a konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a) Tr. zák.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. s prihliadnutím na zásady generálnej a individuálnej prevencie pri aplikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom k vymedzenému obdobiu v obžalobe, počas ktorej mal páchať trestnú činnosť (aj pred posledným odsúdením) mohlo dôjsť po vykonanom dokazovaní k upresneniu času a mohol byť uložený súhrny trest (s trestom uloženým senátom 10T/44/2018), súd preto z opatrnosti od počiatku konal v senáte.

Obžalovaný sa k činu nepriznal, neoľutoval. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 9 x súdne trestaný, pričom na 3 odsúdenia sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/58/2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trestný čin v prejednávanej veci bol spáchaný skôr ako bol vyhlásený citovaný rozsudok, súd preto pristúpil k uloženiu súhrnného trestu. Súd vzhliadol dve priťažujúce okolnosti, a to, že už bol odsúdený (§37 písm. m) Tr. zák.) a spáchal viac trestných činov v rámci súhrnného trestu (§37 písm. h) Tr. zák.) Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu evidencie priestupkov je zrejmé, že sa dopustil troch priestupkov. Trestná sadzba za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 je od 3 do 8 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností (2:0) dochádza k modifikácii dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 (8 - 3 = 5 rokov = 60 mesiacov/3 = 20 mesiacov) Súd tak mohol uložiť trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

Súd však s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a pomery páchatel'a považuje použitie uvedenej trestnej sadzby ustanovenej zákonom za neprimerane prísnu a na zabezpečenie spoločnosti postačuje uložiť trest aj pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že ku spáchaniu skutku došlo aj pod vplyvom zlej sociálnej situácie, zanedbaného rodinného prostredia a nízkeho sociálneho povedomia, na čom malo nezanedbateľný vplyv aj požívanie alkoholu zo strany družky obžalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje, že výlučným živiťelom rodiny bol práve obžalovaný, niekedy s pomocou svojej rodiny. Takto získané prostriedky nie vždy postačovali na dôstojný život a vhodnú výživu a ošatenie, keď časť prostriedkov bola minutá na alkohol pre oboch rodičov. Súd taktiež poukazuje, že pokiaľ obžalovaný chodil na brigády, lekársku starostlivosť pre deti mohla zabezpečiť jeho družka, ktorá nepracovala a bola doma. V rámci deľby práce pri uspokojovaní potrieb rodiny je súd toho názoru, že nepracujúca družka sa mohla a mala výraznejšie podieľať na chode domácnosti. Súdu je zrejmé, že obžalovaný sa nemôže zbaviť zodpovednosti len preto, lebo jeho družka sa nestarala, chcel len poukázať, že v nevhodnom prostredí toho bolo naňho veľa a nezvládal to. V kontexte uvedeného je aj správa z ÚPSVaR VK o tom, že situácia v rodine sa zlepšila po návrate obžalovaného z výkonu trestu. Súd v žiadnom prípade nemieni zľahčovať správanie obžalovaného voči deťom, zvlášť, keď k nemu dochádzalo pod vplyvom alkoholu, avšak považuje ho čiastočne ovplyvnené rodinným prostredím a pocitom frustrácie. Všetci svedkovia uviedli, že obžalovaný mal snahu pomôcť rodine, snažil sa zarobiť a zabezpečiť rodinu. Teraz sa stará o chorú matku. Súd nemohol opomenúť, že obžalovaný sa v rámci svojich možností staral aj o maloletého P., ktorý nebol jeho biologickým synom. Súd tak v konaní obžalovaného vidí aj kladné stránky, ktoré nie je možné zohľadniť inak ako mimoriadnym znížením trestu. Na základe uvedeného postupoval súd podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a znížil trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby na 3 roky. Vzhľadom k tomu, že súd ukladal trest súhrnný k nepodmienečnému trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 nebolo možné uvažovať o podmienečnom odklade trestu, pretože súhrnný trest nemôže byť miernejší. Uložený trest vo výmere tri roky nepodmienečne považuje súd za spravodlivý a správny z hľadiska možnosti prevýchovy obžalovaného a zabezpečenia záujmov spoločnosti. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Hoci sa obžalovaný skutkov dopúšťal pod vplyvom alkoholu, znalec nezistil závislosť, preto súd ochranné liečenie neuložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou Okresného súdu Lučenec, pracovisko Veľký Krtíš.. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).